

Diplomová práce „Tvary psaní v moderní americké poezii a umění“ se zaměřuje na analýzu psaného jazyka jako vizuálního a materiálního prvku v poezii a výtvarném umění v období padesátých až sedmdesátých let 20. století. Oproti předchozím směrům jako byl například abstraktní expresionismus ze čtyřicátých let, se toto období v americkém umění a poezii vyznačuje protínáním mezi slovem a obrazem a kombinací různých médií v jednotlivých dílech. Pop art, konceptuální umění, minimalismus, konkrétní poezie, Fluxus a happeningy jsou jen několika směry, které mají v šedesátých letech své kořeny a které částečně po vzoru avantgardních hnutí ze začátku dvacátého století vnímají umění jako spolupráci a kombinaci napříč různými formami a médii. Pokud o dvacet let dříve americký kritik Clement Greenberg hlásil, že všechna umění byla doslova „nahnána“ ke svým specifickým médiím – poezie k jazyku jako psychologickému médiu a výtvarné umění k plochému kanvasu jako fyzickému médiu, tak tato doba se vyznačuje nikoli překračováním těchto hranic, ale prozkoumáváním prostoru, kde se jednotlivá média protínají, a efektů, které toto protínání a kombinování může vytvářet. Médium jako náležitý prostor a nástroj každého umění je postupně vyměněn za intermédiá. Slovo a psaný jazyk v této době již není vnímáno jako cizí výtvarnému umění, ale je otevřeně přijímáno. Tato práce si v tomto kontextu meziuměleckého protínání klade otázku: „Jakých tvarů nabývá psaný jazyk a samotná aktivita psaní ve vztahu k umění?“

Tato práce si neklade za cíl být historií či muzeem, být vyčerpávajícím souhrnem všech umělců, směrů a forem psaní v tomto období. Namísto toho vytyčuje pomyslnou sečnu skrze umělecké praktiky a směry a soustředí se na tři vztahy, jak jsou přítomny v díle třech umělců a básníků. Těmito umělci jsou John Ashbery, Carl Andre a Cy Twombly. John Ashbery je vnímán jako básník, jehož poezie se často odkazuje na soudobé malířství. Carl Andre je americký minimalistický sochař, který se však mimo sochařství věnuje i psaní poezie. A Cy Twombly je malíř, jehož kanvasy od poloviny padesátých let do současnosti jsou místy, kde se psaní a poezie střetává doslova tváří v tvář. Tři kapitoly, které následují jsou tudíž interpretacemi třech rozdílných míst a vztahů ve střetávání poezie a výtvarného umění.